
2014: 2**Interpellation av Tomas Rudin (S) om
harmonisering av kultur- och
fastighetspolitik****Dnr 328-127/2014**

Stockholms stad har sedan 2007 en långsiktig och samlad vision för Stockholms utveckling: "Vision 2030 – ett Stockholm i världsklass". En del av detta ska – enligt stadens egen vision – vara ett levande kulturliv.

Den borgerliga majoriteten fortsätter utan blygsel att presentera "Stockholm - The Capital of Scandinavia" som "Skandinaviens tongivande kulturstad med ett unikt utbud av gallerier och museer, en internationell matkultur och ett centrum för musikproduktion".

Det låter bra. Men hur håller det ihop med den faktiska politiken som förs? Ett "dynamiskt" och "vibrerande" kulturliv med ett unikt utbud av gallerier kräver att vi fortsättningsvis ser till att ha något innehåll att fylla dessa gallerier med. Förslagsvis konst. Den sammanlagda snittinkomsten för en konstnär är ca 13 000 i månaden. En del av detta ska gå till att betala hyran för en ateljé där konsten ska skapas.

Den styrande majoriteten har beslutat att kraftigt höja hyreskostnaderna för stadens ateljéer. Detta sker med en s.k. trappning av hyran som når sin topp under 2015. I många fall upp till 30 - 40 procentiga ökning. Det är oerhört svårt redan idag för många konstnärer att klara dagens hyra. Än värre kommer det att bli.

I Stadsholmens verksamhetsplan kan vi läsa att kulturhistoriska värden inte är mätbara. Det de förvaltar går alltså inte att mäta i pengar. Men i samma dokument står det också att "det finns en outnyttjad hyreshöjningspotential och att bolaget måste pröva alla möjligheter för en bättre hyresutveckling."

I takt med att priserna på fastigheter gått upp i innerstaden har hyreskraven för historiska byggnader i många fall ökat kraftigt. Många konstnärer kommer därmed få svårt att betala högre hyror och utanför dörrarna står andra med bättre betalningsförmåga beredda att flytta in. Det är en problematisk utveckling där den kultur som är kommersiellt gångbar får plats i innerstaden

men inte den mer experimentella eller nyskapande. Hyrorna för denna typ av verksamhet bör i normalfallet utgå mer från fastigheternas reella kostnader än utifrån marknadens möjligheter att betala extra för läge eller kulturellt pittoreska byggnader.

Vill man från stadens sida gå en annan väg, att möta upp hyreshöjningar med ökat ateljéstöd som följer samma index, kan vi vara med och diskutera det. Men där har majoriteten istället sänkt stödet från 2006 (9,0 mnkr) till nuvarande låga nivå på 7,1 mnkr. Stödet förväntas ligga kvar där även under 2014. Det här är en tydlig signal till kulturutövarna i Stockholm att passar det inte så finns det kommersiella aktörer som gärna flyttar in.

Staden bör investera i fler ateljéer och rusta upp de vi har om vi ska nå visionen om Stockholm som en kreativ stad i världsklass.

Mot bakgrund av ovan ställer jag följande frågor till Kultur- och fastighetsborgarrådet:

1. Hur ser du på det faktum att de kraftigt höjda hyreskostnader för ateljéerna där en del höjningar ligger på 30 - 40 procent inte möts upp med ökat ateljéstöd?
2. Hur ser du på konstnärernas situation i Stockholm idag, spelar de en viktig roll i att medverka till visionen om Stockholm som den kreativa staden?
3. Hur ser konstnärernas möjligheter att behålla sina ateljéer ut på sikt?
4. Hur ser du på den fastighetspolitik som staden bedriver, som samtidigt motarbetar det fria kulturlivet och kulturutövarna genom höjda hyror och lokalkostnader samtidigt som de får minskat kulturstöd?

Stockholm den 14 januari 2014

Tomas Rudin